

Mark Finley

Lūgšanas nepieciešamība

Pēdējos 40 gados man ir bijusi iespēja ceļot pa pasauli, sludinot Jēzus Kristus evaņģēliju un patiesību no Rakstiem. Un, to darot, esmu ievērojis, ka daļa kristiešu ir garīgi dzīvi, bet citi diezgan pašapmierināti ar savu garīgumu un ir garīgi miruši. Dažas draudzes ir patiešām ļoti enerģiskas Kristū, bet citām pietrūkst šīs dedzības par Jēzu.

Kas ir tas, kas kristiešus padara enerģiskus, možus un dzīvus Jēzū? Kāds iemesls ir tam, ka dažas draudzes ir garīgi dzīvas, bet citas - garīgi mirušas?

Jēzus Lūkas evaņģēlijā runā ar Saviem mācekļiem. Un Viņš runā par nākotnes notikumu, kam vēl jānotiek. Mēs atrodam šo stāstu Lūkas ev. 24. nodaļā un 49. pantā. Jēzus teica mācekļiem:

Lūkas evaņģēlijs 24:49

Un redzi, Es jums sūtu Sava Tēva apsolījumu. Bet palieciet jūs pilsētā, līdz kamēr tiksit apģērbti ar spēku no augšienes.

Te ir runa par atmodu, runa par Svētā Gara spēku. Šeit ir Dieva apsolījums, ko Viņš saka, ka Es jums sūtīšu Svētā Gara spēku, Jēzus gatavojās atstāt Savu mācekļus. Viņš gatavojās atgriezties pie Tēva.

Cilvēks, sperot soli lejup pa kalnu, virzās uz leju, bet Dievs, sperot soli lejup pa kalnu, virzās augšup, jo gravitācijas spēks neattiecas uz gravitācijas Radītāju.

Bet īsu brīdi, pirms Jēzus pacēlās debesīs, brīdi, pirms Viņš pacēlās no šī kalna, Jēzus teica Saviem mācekļiem: „Jūs ejiet uz Jeruzalemi un gaidiet, gaidiet pēc Svētā Gara izliešanās. Gaidiet uz Dieva apsolījumu.”

Kad mēs atveram Apustuļu darbu 1. nodaļu, mēs lasām par Kristus apsolījuma piepildījumu, kas tika dots mācekļiem Lūkas evaņģēlijā. Apustuļu darbu 1. nodaļā, sākot ar 4. pantu. Bībele saka:

Apustuļu darbi 1:4-5

Un, tos sapulcinājis, Viņš tiem pavēlēja neaiziet no Jeruzalemes, bet gaidīt Tēva apsolījumu, ko jūs, tā Viņš sacīja, no Manis esat dzirdējuši. Jo Jānis gan ir kristījis ar ūdeni, bet jūs tiksit kristīti ar Svēto Garu pēc nedaudz dienām.

Un, tos sapulcinājis, Viņš tiem pavēlēja neaiziet no Jeruzalemes,... To varējām lasīt Lūkas evaņģēlijā ... bet gaidīt Tēva apsolījumu, ko jūs, tā Viņš sacīja, no Manis esat dzirdējuši. Jo Jānis gan ir kristījis ar ūdeni, bet jūs tiksit kristīti ar Svēto Garu pēc nedaudz dienām.

Un tad aplūkosim 8. pantu:

Apustuļu darbi 1:8

Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzalemē, tā visā Jūdejā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam.

Jēzus apsolīja, ka Jaunās derības draudze nestrādās savā spēkā, bet Viņa spēkā, ne ar savu varu, bet Viņa varu. Nestrādās vienkārši ar cilvēcīgo gudrību, bet ar dievišķu autoritāti. Jaunās derības draudze sastapās ar izaicinājumu aizsniegt pasauli ar evaņģēliju. Kādi bija šie izaicinājumi?

Tā bija Romas militārā varenība.

Tā bija Grieķu filozofija.

Augstu vilni sita materiālisms.

Tanī laikā senajā Romā tika praktizētas brīvas seksuālas attiecības.

Tur bija dzīvošana, kas turpinājās mēnešiem ilgi. Tur pat bija nelielas, apaļas bronzas bļodas, kam blakus bija putna spalva, un tad, kad viņi bija ēduši un ēduši kādas 5 - 6 stundas, viņi iegāja blakus istabā, paņēma spalvu, iebāza to kaklā un visu izvēma tajās bronzas vemšanas bļodās, un tad gāja atpakaļ un ēda atkal. Dažās no šīm senajām ēdienkartēm bija mazas rozā pelītes, faktiski tie bija peļu mazuli, ko paņēma aiz astes, iemērca medū un norija veselus, lai izraisītu vemšanas procesu un lai varētu ēst vēl vairāk.

Iespējams, jūs teiksit, ka tas bija netīkams uzdevums, tā ir, bet tāda bija realitāte. Viņi bija ieinteresēti ēšanā, dzeršanā, izlaidībā un materiālismā. Dažos no šiem Romas tirgiem varēja nopirkt smaržas, zīdu, ēdienus un citas preces no visas pasaules. Roma bija arī slavena ar savu mākslu un kultūru. Romas impērija, protams, pletās pa visu pasauli.

Tieši tajā Romas kultūrā, kas bija pagāniska, laicīga, bagāta, izlaidīga, amorāla un materiālistiska. Tieši tajā Grieķu filozofijas kultūrā, ko iespaidoja Platona un Sokrāta filozofija. Tieši tajā kultūrā, kuras sastāvdaļa bija arī jūdu reliģijas forma. Tieši tajā vidē, ko iespaidoja visi šie komponenti, Dievs teica mācekļiem: „Dodieties uz priekšu un sludiniet evaņģēliju!”

Vai jūs varat iedomāties kādu vidi, kas liktos vēl nepiemērotāka evaņģēlijam kā šī? Kā gan mācekļi varēja šādā sabiedrībā sludināt evaņģēliju? Tikai tad, ja viņi bija pildīti ar Svēto Garu. Tikai tad, ja viņu pašu sirdis ir Svētā Gara uzlādētas. Tikai tad, ja viņu pašu sirdis ir pārveidotas.

Kā tas notika? Apustuļu grāmata mums atbild. Apustuļu grāmata mums atklāj šo stāstu, ko Dievs darīja, izlejot Svēto Garu, un kāpēc Viņš to darīja.

Paturiet parātā to, kas teikts Apustuļu grāmatas 2. nodaļā. Kad mācekļi satikās augšistabā, tur bija tikai 120 no mācekļiem. Tanī laikā Romas impērijā bija aptuveni 180 miljoni iedzīvotāji. Vai jūs varat noticēt, ka līdz Apustuļu grāmatas beigām, 35-40 gadus vēlāk, kā apgalvo vēsturnieki, Romas impērijā bija apmēram miljons kristiešu? Un tā, ja jūs sākat ar 120 kristiešiem uz 180 miljoniem iedzīvotāju, kas ir ļoti niecīga proporcija, bet 35-40 gadus vēlāk jau ir 1 miljons kristiešu uz 180 miljoniem iedzīvotāju, kas ir 1:180, tad tas, ko Dievs izdarīja Apustuļu laikos, ir vienkārši prātam neaptverami.

Ceļojiet kopā ar mani Apustuļu darbu grāmatā un redziet piemērus, kā draudze auga.

Runājot par garīgu atmodu, runājot par dzīvību dodošu spēku, kas nāk no dzīvā Dieva un rada pārmaiņas, ja jūs atšķirāt, piemēram, Apustuļu darbu 2. nodaļu, Bībelē varam lasīt: Apustuļu darbu 2. nodaļa un 41. pants.

Apustuļu darbu 2: 41

Kas viņa vārdus uzņēma, tos kristīja, un tanī dienā tiem pievienojās ap trīs tūkstoši dvēseļu; Tātad Vasarsvētku dienā tika kristīti 3000 cilvēku. Bet stāts nekādā ziņā neapstājās šeit. Atšķiriet Apustuļu darbu 4. nodaļu un 4. pantu.

Apustuļu darbi 4:4

Bet daudz ļaužu, kas šos vārdus bija dzirdējuši, ticēja, un viņu skaits bija ap pieci tūkstoši vīru. Un, ja ir 5000 vīru, tad bija jābūt arī 5000 sievietēm un bērniem, jebkurā gadījumā tobrīd draudzē varēja būt jau 12-15 tūkstoši cilvēku. Apustuļu darbu 5. nodaļā un 31. pantā.

Apustuļu darbi 5:31

Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja, un tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdus.

Dievs strādāja varenī šo mācekļu sirdī, prātā un dzīvē viscaur Apustuļu darbu grāmatā. Apustuļu darbu grāmatas 5. nodaļas 42. pants.

Apustuļu darbi 5:42

Un viņi nemitējās Templī un pa mājām ik dienas mācīt un sludināt Kristu Jēzu.

Apustuļu darbi 6:7

Dieva vārds auga augumā, un mācekļu skaits Jeruzalemē stipri pieauga, un liels pulks priesteru kļuva ticīgi.

Kad jūs lasāt Apustuļu darbu grāmatu, jūs noteikti pamanīsiet, ka tūkstoši tiek kristīti, draudzes vairojas, tiek aizsniegtas citas kultūras, evaņģēlijs tiek aiznests līdz pasaules galam.

Kas mācekļiem deva tādu spēku? Kas deva tādu dzīvi izmainošu spēku? Viena lieta ir droša. Visas patiesas atmodas ir sakņotas lūgšanā. Lūgšana ierosina atmodu, lūgšana uztur atmodu un lūgšana seko atmodai.

Elena Vaita grāmatā „Izmeklētas vēstis” 2. sējumā 121. lapaspusē saka:

„Izmeklētas vēstis” 2.sēj. 121. lpp.

Atmoda būtu jāsagaida tikai kā atbilde uz lūgšanu.

Vēlreiz, kā tas bija? **Atmoda būtu jāsagaida tikai kā atbilde...** Uz ko? **...uz lūgšanu.** Vai tas tā notika Apustuļu darbu grāmatā?

Pirms kāda laika es mācīju maģistratūras grupu Adventistu Dienvidu universitātē un liku, lai studenti izlasa Apustuļu darbus. Un es prasīju, lai studenti atrod līdzīgus principus Apustuļu darbu grāmatā, un tad es teicu - uzrakstiet piecu lappušu pārskatu. Nelietojiet nekādas citas papildus grāmatas, kā tikai Bībeles, koncentrējieties uz Apustuļu darbu grāmatu, izlasiet to vienā paņēmienā un tad izlasiet vēlreiz, un pastāstiet, ko jūs tur saskatījāt. Katrs students bija atradis, ka Apustuļu darbu grāmatā mācekļi ir vienkārši pārbagāti ar lūgšanām.

Aplūkosim vienu lūgšanu Apustuļu grāmatā un paskatīsimies, ko mēs tur atklāsim. Apustuļu darbu 1. nodaļa. Ievērojiet, kas Bībelē rakstīts.

Apustuļu darbi 1:14

Tie visi vienprātīgi palika kopā lūgšanās līdz ar sievietēm un Mariju, Jēzus māti, un ar Viņa brāļiem.

Apustuļu grāmatas 1. nodaļā draudze lūdz. Viņi 10 dienas bija tikušies augšistabā, viņi bija atvēruši savas sirdis Dievam grēku izsūdzēšanā un nožēlā. Viņu sirdis bija atvērtas lūgšanai, un tie lūdz, lai Dievs neizmērojamā daudzumā sūta viņiem Savu Svēto Garu.

Un, kad mēs nonākam Apustuļu darbu 2. nodaļā un 42. pantā:

Apustuļu darbi 2:42

...un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un lūgšanās.

un tie pastāvēja apustuļu mācībā un sadraudzībā, maizes laušanā un... Kur? ...lūgšanās.

Atkal jūs redzat draudzi, kas meklē Dievu lūgšanā.

Apustuļu darbu 4. nodaļā un 31. pantā mēs atrodam to pašu:

Apustuļu darbi 4:31

Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja, un tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdus.

Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja, Atkal Apustuļu darbu 4. nodaļā mācekļi pulcējas kopā un lūdz 33. pants:

Apustuļu darbi 4:33

Apustuļi ar lielu spēku apliecināja Kunga Jēzus augšāmcēlšanos, un liela žēlastība bija ar viņiem visiem.

Kad lasāt Apustuļu darbu grāmatu, mācekļi ir uz ceļiem, mācekļi meklē Dievu lūgšanā.

Kāpēc ir tā, ka Dievs mūs aicina lūgt, lai mēs saņemtu Svēto Garu? Vai tad Dievs negrib mums dot Savu Garu?

Tas nav tā, ka mēs ubagojam Dievam Svēto Garu un spēku atmodai lūgšanā, jo domātu, ka Dievs nevēlas to mums dot. Viņš nepavisam nav nelabvēlīgs pret mums. Bībelē Lūkas ev. 11. nodaļā un 13. pantā rakstīts:

„Ja nu jūs, jauni būdami, zināt dot saviem bērniem labas dāvanas, cik daudz vairāk jūsu Tēvs no debesīm dos Svēto Garu tiem, kas Viņu lūdz?”

Iemesls, kāpēc mēs prasām, nav tas, ka Viņš negribētu to dot, bet gan mūsu nesagatavotības dēļ.

Ko lūgšana dara? Kad mēs nākam lūgšanā pie Dieva, mēs izsaucamies kā Dāvids 51. Psalmā: „**Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi!**” Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš tīra mūsu sirdi un dzīvi. Mēs lūdzam Dievu, lai Viņš atņem mums visu, kas mūs attur no spējas uzzināt un saprast Viņa gribu. Mēs lūdzam, lai Dievs mūs attīra no kārībām un alkatības, no rūgtuma un aizvainojumiem. Mēs lūdzam, lai Dievs ienāk mūsu sirdī un dzīvē un lai caur lūgšanu šķīsta mūsu sirdi un dzīvi.

Kad mēs lūdzam, Dievs sagatavo mūs, lai mēs būtu spējīgi saņemt Viņa Garu. Nav tā, ka Dievs nevēlētos dot savu Garu, pirms mēs lūdzam, bet gan mūsu sirdis ir nesagatavotas saņemt Svēto Garu, pirms mēs esam meklējuši Dievu lūgšanā.

Un, kad mēs tā darām, Dievs strādā varenā veidā, Dievs strādā ar milzīgu spēku. Katra atmoda pasaules vēsturē ir bijusi piesātināta ar lūgšanām.

Nāciet man līdzi uz 1904. gadu. 1904. gadā notika lielā Velsas atmoda. Kad Robertsam bija 13 gadu, viņš sāka lūgt, lai Dievs dod atmodu viņa paša sirdij un lai Dievs dod atmodu viņa draugu sirdīm. Roberts turpināja lūgt 13 gadus - arī tad, kad jau bija students, arī tad, kad turpināja darbu ogļu raktuvēs un citos arodos. Kad Robertsam bija 26 gadi, viņš atgriezās savā dzimtajā draudzē un sāka jo spēcīgāk meklēt Dievu lūgšanā. Viņš dalījās ar savu pārliecību, ka ir nepieciešama atmoda, ar saviem draugiem. Viņš atvēra savu sirdi un izstāstīja, ko Kristus ir darījis viņa paša dzīvē, kā Jēzus ir viņu vadījis uz grēku nožēlu un kā līcis ielūkoties paša sirdī, lai pārbaudītu, vai tur nav kas tāds, kas nesaskan ar Dieva gribu. Viņš atklāti atzina, ka viņš nav bijis tāds, kādu Dievs viņu vēlas redzēt.

Tanī vakarā tajā nelielajā velsiešu ciematīnā, kad viņš to stāstīja saviem draugiem, arī citi jauni cilvēki uztvēra atmodas dzirkstelīti. Viņi sajuta, ka Dievs ir strādājis caur Robetsu, un arī viņi zemojās un atvēra savas sirdis Dievam. Šie jaunie cilvēki izsūdzēja savas dusmas, rūgtumu un aizvainojumus citam pret citu. Tie pazemībā apkampās, un Dieva Gars tika izliets milzīgā apmērā.

Ar šo nelielo piedzīvojumu Dievs sāka strādāt Velsā. Jaunie cilvēki apmeklēja citas draudzes, un tajās arī uzliesmoja atmodas dzirkstis un liesmas.

Sešos mēnešos Velsā atgriezās 100 000. Notika neaptveramas un neticamas lietas. Futbola spēles tika pārceltas, kriketa spēles tika pārceltas. Sporta spēles tika pārceltas par 1 stundu, 2 stundām, 3 stundām, jo cilvēki bija baznīcās un lūdza Dievu. Bāri sestdienas vakarā tika aizvērti. Bijušais Lielbritānijas premjerministrs Loids Džordžs teica, ka kāds traktieris šinī atmodas laikā par alkoholu esot iekasējis tikai 9 centus. Tādēļ daudzus no šiem traktieriem slēdza pavisam, un cilvēki pulcējās baznīcās, bet citi traktieri kļuva par lūgšanu un garīgās atjaunošanas vietām.

Skolēni skolās 2-3 reizes dienā bija uz ceļiem, lūdzot un meklējot Dievu.

Kāds stāsts bija pavisam apbrīnojams. Raktuvju strādnieki, šie rupjie Velsas ogļu raktuvju vīri, kas bieži lamājās, nāca uz draudzes sanāksmēm, kas dažkārt ilga 6, 7, 8 stundas dienā. Un tad, kad pēc dievkalpojuma šie ogļrači atgriezās ogļu raktuvēs, tie bija pavisam citi vīri. Tie bija izmainīti un pārveidoti. Un, kad šie izmainītie un pārveidotie ogļrači sāka dot komandas raktuvju ponijiem, tie vairs nesaprata viņu dotās komandas. Mazie poniji, kas vilka ogļu vagoniņus, vairs nesaprata ogļračus, jo pirms tam ogļrači lamājās un kļiedza uz tiem. Es lasīju, ka ogļračiem nācās iemācīt saviem raktuvju ponijiem pilnīgi jaunu komandu valodu. Viņiem nācās dzīvniekiem iemācīt jaunas komandas, jo šie ogļrači bija tik ļoti izmainījušies. Dievs strādāja varenī caur šo Velsas atmodu, kas bija sakņota lūgšanās.

Visur Velsā notika lūgšanu sanāksmes, ļaudis bija uz ceļiem lūdzot.

Tur, kur ir maz lūgšanu, tur ir maz spēka. Tad, kad uz ceļiem lūdzam, atverot savu sirdi Dievam, Viņš izlej Savu Garu apbrīnojamā veidā.

Lūgšanā ir spēks.

Dievs darbosies un atbildēs uz patiesu lūgšanu ticībā, ko Viņš nedarītu, ja mēs nelūgtu. Kaut kas notiek, kad mēs lūdzam, un nenotiek, ja mēs nelūdzam.

Kāds teiks - es īsti nesaprotu - kāpēc ne? Kāpēc Dievs nedarbojas neatkarīgi no tā, vai es lūdzu vai nē? Vai Dievs necentīsies aizsniegt manu dēlu vai meitu neatkarīgi no tā, vai es lūgšu vai nē? Vai Viņš nesvētīs manu sievu vai vīru, vai nu es lūdzu vai nē? Vai Dievs nemēģinās aizsniegt manu kaimiņu neatkarīgi no tā, vai es lūgšu par viņu vai nē? Kāpēc ir nepieciešams lūgt par viņiem, ja Dievs tik un tā darīs visu iespējamo, lai viņus aizsniegtu, lai pieskartos viņiem un ietekmētu viņus arī bez manas lūgšanas?

Iemesls ir tāds, ka universā ir cīņa starp labo un ļauno. Atcerieties, Jēzus teica: **...nāk šis pasaules valdnieks; pār Mani viņš gan nenieka nespēj...** Jāņa 14. nodaļa. Kad Dievs radīja Ādamu un Ievu, Viņš deva viņiem varu pārvaldīt šo planētu. Ādamam un Ievai vajadzēja būt princim un princesei pār šo planētu. Bet tad, kad Ādams un Ieva grēkoja, viņi zaudēja varu, un sātans, saskaņā ar Efeziešu vēstules 2. nodaļas 2. pantu, kļuva par **gaisa valsts valdnieku**. Un šinī cīņā starp labo un ļauno ir ļaunā un labā spēki, kas cīnās viens ar otru. Kristus spēki cīnās ar sātana spēkiem.

Efeziešu vēstule 6. nodaļa apraksta šo labā un ļaunā lielo konfliktu, šo cīņu starp Kristu un sātanu.

Efeziešiem 6:12 ir teikts:

Efeziešiem 6:12

Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.

Ir teikts, ka mēs necīnāmies pret miesu un asinīm, bet gan pret ļaunuma varām. Šeit ir ļauna un laba cīņas princips: Dievs nekad nestrādā pret mūsu brīvos izvēli, Dievs respektē šo brīvo izvēli.

Arī sātans nestrādā pret mūsu brīvo izvēli. Pieņemsim, ka jūsu dēls vai meita nelūdz, pieņemsim, ka jūsu kaimiņš nelūdz vai jūsu darba kolēģis nelūdz. Pieņemsim, ka jūs lūdzat par kādu, kas nav atgriezies. Dievs dara visu, ko Viņš spēj, lai viņus glābtu arī bez jūsu lūgšanām, bet Viņš ir ierobežots ar viņu brīvo izvēli. Viņš nekad nestrādās pret viņu brīvo izvēli. Un tad, kad mēs lūdzam, Dievs, cienot mūsu brīvo izvēli, izlej Savu Svēto Garu caur mums, lai aizskartu viņus tādā veidā, kā Viņš nebūtu darbojies viņos, ja mēs nelūgtu.

Citiem vārdiem sakot, lūgšanas trūkums ierobežo Dieva spēku.

Es gribu, lai jūs saprastu šo principu, lūgšanas trūkums ierobežo Dieva spēku. Dievs vēlas caurs jums darīt daudz, daudz vairāk tad, kad mēs lūdzam.

Ļaujiet man parādīt Bībelē 2 vietas, kur lūgšanas trūkums aprakstīts kā ierobežojums Dieva spēkam, bet lūgšana - kā Dieva spēku pastiprinošs faktors.

Mēs aplūkosim 1. Jāņa 5. nodaļu. Bībelē ir daudz gadījumu, kas palīdz saprast, ka lūgšana ir nepieciešama, bet ir tikai nedaudzi, kas parāda, kas notiek, kad mēs lūdzam. 1. Jāņa 5. nodaļā ir viens no tiem. Tas apraksta, kas notiek, kad kristieši lūdz, kas notiek, kad mēs, uz ceļiem lūdzot, meklējam Dievu.

1. Jāņa 5. nodaļa 14. pants:

1. Jāņa 5:14-16

Un šī paļāvība jums ir uz Viņu, ka Viņš klausā mūs, ja ko lūdzam pēc Viņa prāta.

15 Ja zinām, ka Viņš mūs klausā, ko vien lūdzam, tad zinām, ka saņemam to, ko esam no Viņa lūguši.

16 Ja kāds redz savu brāli darām grēku, kas nav nāves grēks, tas lai lūdz Dievu, un Viņš tam dos dzīvību, proti, tādiem, kas nedara nāves grēku. Ir nāves grēks, par to es nesaku, lai lūdz.

Un šī paļāvība jums ir uz Viņu, ka Viņš klausā mūs, ja ko lūdzam pēc Viņa prāta. Tātad, ja mēs lūdzam pēc Viņa prāta, Viņš mūs dzird. **Ja zinām, ka Viņš mūs klausā, ko vien lūdzam, tad zinām, ka saņemam to, ko esam no Viņa lūguši.** Un ievērojiet 16. pantu, tas ir ļoti būtisks.

Ja kāds redz savu brāli darām grēku, kas nav nāves grēks. Kas ir nāves grēks? Tas ir nepiedodamais grēks. Tātad, ja kāds redz brāli darām grēku, kas nav nepiedodamais grēks, **...tas lai lūdz Dievu,**... Tātad, kam ir jālūdz? Tam, kas ir starpnieks - tas lūdz. **...un Viņš...** Kas ir otrs Viņš? Tas ir Dievs. **...tam dos...** Kas ir „tam”? Brālim. **... un Viņš tam dos dzīvību, proti, tādiem, kas nedara nāves grēku.**

Tas ir satriecoši, kas Bībelē ir rakstīts. Ja mēs redzam brāli, kas dara grēku, kas nav nāves grēks. Ko tas nozīmē? Tas nozīmē, ka viņš nav izdarījis nepiedodamo grēku. Tad mēs lūdzam Dievu. Un ko Dievs dara? Dievs mūsu dēļ dod dzīvību tam, kas grēko un kas nedara nepiedodamo grēku. Citiem vārdiem sakot, kad jūs un es lūdzam, Dievs izlej dzīvības ūdeni straumēm caur jums, lai aizsniegtu to vīru, to sievu, to dēlu, to meitu.

Ir kāda vienreizēja rakstu vieta, kas rāda, kas notiek, kad mēs lūdzam. Kad mēs uz ceļiem lūdzam, klausieties, tas ir no „Izmeklētas vēstis” 2. sējuma 377. lpp. Šī dievišķi inspirētā autore Elena Vaita saka: „Ap troni esošie kalpojošie eņģeļi gaida Jēzus Kristus atļauju nekavējoties izpildīt katru patiesā, dzīvā ticībā pienestu lūgšanu.”

Eņģeļi ir ap troni, kad es uz ceļiem lūdz, kad lūgšanā uz ceļiem meklēju Dievu, un manas lūgšanas paceļas pie Dieva debesīs, tur, Dieva troņa priekšā, un tur esošie eņģeļi prasa: „Vai es drīkstu doties, vai drīkstu doties? Vai es drīkstu doties un pieskarties šim jaunajam cilvēkam? Vai es drīkstu pieskarties tai jaunajai sievietei?” Pieņemsim, jūs lūdzat par jaunu cilvēku. Un šis jaunais cilvēks gatavojas iet uz kādu bāru vai naktsklubu, viņam ir kristīga pagātne, bet viņš ir aizslīdējis prom no Jēzus un aizslīdējis prom no kristīgām saknēm. Un, kad jūs par viņu lūdzat, šis lūgšanas sasniedz debesis, viņš jau gandrīz grib iet tur iekšā, bet eņģelis prasa: „Vai es drīkstu iet?” Jēzus pagriežas pret eņģeli un saka: „Ej, ej, ej!” Un eņģelis veic tālo ceļu un pieskaras tam jaunajam puisim, meitenei un atstāj uz tiem iespaidu, un tie apzinās savas rīcības nepareizību, tie apzinās savas rīcības muļķību un nedodas tur iekšā.

Vai mūsu lūgšanām ir kāda nozīme? Tām noteikti ir nozīme.

Lūgšanas nes atmodu arī mūsu pašu sirdīm. Lūgšana iespaido, lai mēs uzzinātu, ko Dievs no jums sagaida. Lūgšana dod gudrību mūsu prātam. Kad mēs lūdzam, lūgšana mūs stiprina. Mūsu vienaldzības

vietā Dievs mums dod gudrību. Kad lūdzam, vājuma vietā Dievs mums dod spēku. Kad lūdzam, nespējas izšķirties vietā Dievs mums dod skaidru lēmumu, un Dievs mūs vada. Lūgšanai ir milzīga nozīme.

Jūs teiksiet: „Sludinātāj Mark, es gribu piedzīvot atmodu lūgšanā, bet, ja es esmu pilnīgi godīgs pret sevi, tad ir brīži, kad manas lūšanas paceļas līdz griestiem, atsitas pret tiem un nokrīt atpakaļ. Sludinātāj Mark, patiešām, kad es domāju par savu personīgo lūgšanas dzīvi, tā ir vāja un dažkārt garlaicīga, un kā lai es atjaunoju savu lūgšanu dzīvi?”

Palūkosimies uz Jēzus lūgšanu dzīvi. Ir trīs lietas, ko es gribētu, lai jūs pamanāt Jēzus lūgšanu dzīvē. Palūkosimies uz Jēzus lūgšanu dzīvi, kādu priekšzīmi Jēzus pats rādīja dzīvai lūgšanu dzīvei? Esiet gatavi pārsteigumam.

Marka evaņģēlijā 1. nodaļā aplūkosim 35. pantu.

Marka ev. 1:35

Un, no rīta gaiļos cēlies, Viņš izgāja un nogāja kādā vientuļā vietā un tur Dievu pielūdza. Lasīsim to uzmanīgi, Bībele saka **no rīta gaiļos** Jēzum bija laiks, lai lūgtu.

Jautāt jums. Vai jums ir laiks, kad lūgt, laiks, ko jūs nošķirat, lai būtu kopā ar Dievu, laiks, kad jūs uz ceļiem meklējat Dievu, laiks, kad jūsu sirds ir atvērta Dievam? Dažiem cilvēkiem šis laiks ir agri no rīta. Tie pieceļas un, pirms diena sākas, meklē Dievu lūgšanā. Citiem šis laiks varētu būt nedaudz vēlāks rīts, kā jaunajām māmiņām, kas lielāko naktis daļu ir nomodā ar saviem jaundzimušajiem, vai vecāki, kas pamostas reizē ar saviem bērniem un noteikti lūdz, tikko tie piecēlušies, no rīta. Bet tas varētu nebūt tas laiks, ko viņi pavada tā ilgāk ar Dievu, jo ir cilvēki, kam ir labāk 9:00; 9:30; 10 vai 10:30 no rīta vai tad, kad bērni guļ pusdienlaiku, tad tie var pavadīt šo ciešo laiku ar Dievu. Protams, viņi lūdz, tikko ir piecēlušies.

Citiem cilvēkiem labāk patīk pavadīt šo sadraudzības laiku ar Dievu, pēc pamošanās izejot laukā un pastaigājoties dabā. Ļoti bieži mani vismīļākie brīži ar Dievu ir tad, kad es izeju ārā un staigāju stundu, pusotru un atveru savu sirdi Dievam, runājos ar Viņu un uzklāsu Viņu, kad Viņš iespaido manu prātu un sirdi.

Jēzum bija laiks, lai lūgtu. Ir bijuši cilvēki, kas man saka: „Paklau, sludinātāj Mark, es lūdzu nepārtraukti, es „šauju” ik brīdī lūgšanas uz debesīm, es vienkārši lūdzu bez pārtraukuma!” Ja jums nav noteikta laika, kad jūs lūdzat, jūs atklāsi, ka jūs arī nelūdzat nepārtraukti. Tātad atrodiet īpašu laiku, kad lūgt.

Ļaudis prasa - vai tas tiešām tik nepieciešams? Jā, vai ir nepieciešams sevišķs laiks, lai ēstu? Var jau ēst visu laiku, bet jūs nesaņemsiet pietiekamu fizisku stiprinājumu, ja ēdīsiet pa druskai šad un tad. Bet, ja jums ir regulārs laiks ēšanai, ziniet mēs ar sievu ēdam regulāri – 7.30-8.00 katru rītu. Mēs cenšamies ievērot precīzus laikus, kuros ēdam, 1.30 pa dienu un varbūt nedaudz augļus vakarā, bet mēs cenšamies to darīt regulāri. Kermeņa veselība ir atkarīga no piemērotām uzturvielām un ēšanas regularitātes.

Lai jums būtu veselīga garīgā dzīve, nošķiriet šogad laiku regulārām lūgšanām. Nošķiriet šo laiku Dievam!

Viens no sludinātājiem, mans draugs, saviem bērniem, kad tiem palika 10 gadi, uzdāvināja mazus lūgšanas tepikīšus un teica: nolieciet šo lūgšanu tepikīti pie savas gultas, un katru rītu, kad jūs

pamodīsieties un uzkāpsiet uz tā, tas lai ir jums par atgādinājumu - pirms jūs ko uzsākat, nomesties ceļos un pavadīt sevišķu laiku kopā ar Dievu. Un, kad jūs vakarā iesiet gulēt un uzkāpsiet uz šā tepikīša, tas lai ir atgādinājums, ka atkal ir pienācis brīdis sevišķam laikam ar Dievu.

Pirmkārt. Nošķir laiku, lai lūgtu.

Otrkārt. Bībele mums kaut ko saka par Jēzu. Marka 1. nodaļā un 35. pantā:

Marka ev. 1:35

Un, no rīta gaiļos cēlies, Viņš izgāja un nogāja kādā vientuļā vietā un tur Dievu pielūdza.

Vai ievērojāt, ka Jēzum bija vieta, kur lūgt. Vieta, kas bija nošķirta, lai lūgtu. Jēzus bieži gāja uz Ģetzemani. Tur, Ģetzemanē, Viņš zemojās Dieva priekšā un lūdza.

Vai tev ir sevišķa lūgšanu vieta? Laiks, kad lūgt, un vieta, kur lūgt. Vai tev ir sevišķa lūgšanu vieta? Vieta, kur tu vari aiziet un kur Dievs runā uz tavu sirdi, kur tava sirds tiek garīgi atjaunota. Man personīgi ir divas lūgšanu vietas.

Pirmā lūgšanu vieta ir tur, kur es studēju Bībeli. Šinī vietā ir krēsls, pie kura es zemojos un tā meklēju Dievu. Tas ir kļuvis par ļoti sevišķu laiku man. Dažkārt, kad es lasu Dieva Vārdu, studēju To un kāds atgadījums Rakstos ir atstājis uz mani iespaidu, es noliecu galvu un saku: „Ak, Jēzu, padari šo Rakstu stāstu par īstenību manā dzīvē.”

Ja tu gribi atmodu savā kristīgajā pieredzē, nošķir laiku, lai lūgtu, un nošķir vietu, kur lūgt.

Mēs pavisam noteikti varam lūgt jebkurā vietā, bet, ja mums ir sevišķa lūgšanu vieta, tas būs citādāk. Es lūdzu savā Bībeles studēšanas vietā, un netālu no mūsu mājas ir taka, pa kuru man patīk pastaigāties vienatnē, klausoties putnu dziesmās un, ja pastaigājos naktī, lūkojoties zvaigznēs. Šī taka patiešām ir kļuvusi man par lūgšanu taku.

Šobrīd mans tēvs ir jau 87 gadus vecs. Un es atceros, kad es kļuvi par adventistu, nododot savu sirdi Jēzum, bet vēl nebiju pilnīgi nodevis, es gāju izklaidēties piektdienas vakaros, spēlēju basketbolu vai gāju uz kādu ballīti ar saviem pusaudžu draugiem. Es atgriezos varbūt ap 11 piektdienas vakarā, un es biju 17 gadīgs pusaudzis. Es skatījos televīzijā kādas romantiskas filmas vai pārraides, bet ievēroju, ka durvis bija šķirbiņā. Mēs nepavisam nebijām pārtikusi ģimene. Mūsu tēvs bija vienkāršs strādnieks un pats bija nācis no strādnieku ģimenes. Bet es ievēroju, ka aiz tām durvīm bija dermatīna krēsls, melns ar baltu, tas bija jau nodilis, un pakojums vietām spiedās ārā, un es redzēju tēvu ar noliektu galvu pie šī krēsla, tā bija viņa lūgšanu vieta, tā bija nošķirta svēta vieta Dievam un viņam, kur viņš sastapās ar Dievu.

Tieši tā, kā Jēkabs nāca uz Bēтели un satikās ar Dievu. Kā Ābrams zem Mamres ozoliem satikās ar Dievu un lūdza. Kā Dāniēls 3 reizes dienā lūdza pie savas mājas loga. Kā Jēzus lūdza Ģetzemanē. Tāpat mans tēvs zemojās ar noliektu galvu pie tā krēsla, dažkārt es redzēju, ka viņa lūpas kustas un saka: „Ak, Dievs, svētī manu zēnu, svētī Marku, es zinu, ka viņš nav pilnībā nodevis Tev savu dzīvi.”

Tēvam bija laiks, kad lūgt, vieta, kur lūgt, un tas pārmainīja manu dzīvi.

Ja jūs gribat piedzīvot atmodu savā dzīvē, nošķiriet laiku, lai lūgtu, nošķiriet vietu, kur lūgt, un ir vēl kāda trešā lieta par lūgšanu, un tā ir - kad mēs pētām Jēzus lūgšanas, tās ir vārdos un balsī izteiktas lūgšanas. Es gribu jums ko parādīt. Atšķirsim Mateja 26. nodaļu. Jēzus ir Ģetzemanes dārzā, šeit Bībele runā par Kristu Ģetzemanes dārzā. Un ievērojiet, ko tā saka, tas ir kas tiešām vērtīgs. Ja jūs gribat maksimāli nozīmīgu lūgšanu dzīvi, mācieties lūgt skaļi.

Mateja evaņģēlijs 26. nodaļa. Jēzus ir Ģetzemanē, mācekļi nav tālu no Viņa un ir iemiguši. Jēzus saka Mateja 26. nodaļā 39. pantā:

Mateja ev. 26:39

Un, nedaudz pagājis, Viņš krita uz Sava vaiga pie zemes, lūdza Dievu un sacīja: "Mans Tēvs, ja tas var būt, tad lai šis biķeris iet Man garām, tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu gribi."

Ievērojiet, ka šeit nav teikts, ka Viņš krita uz sava vaiga un lūdza domās, bet gan, ...**Viņš krita uz Sava vaiga pie zemes, lūdza Dievu un sacīja...**

Ja jūs palūkojaties uz 42. pantu:

Mateja ev. 26:42

Viņš atkal aizgāja otru reizi un lūdza Dievu, sacīdams: "Mans Tēvs, ja šis biķeris nevar Man iet garām, lai nebūtu tas jādzer, tad lai notiek Tavs prāts."

Viņš atkal aizgāja otru reizi un lūdza Dievu... Kāds vārds šeit lietots? ... **sacīdams: "Mans Tēvs, ja šis biķeris nevar Man iet garām, lai nebūtu tas jādzer, tad lai notiek Tavs prāts."**

Un 44. pants:

Mateja ev. 26:44

Un Viņš tos atstāja un atkal nogāja un lūdza Dievu trešo reizi, tos pašus vārdus sacīdams.

Tātad Jēzus lūgšanas Ģetzemanē bija vārdiskas lūgšanas, viņš tās izteica skaļi.

Ebrejiem teikts, ka Jēzus lūdza skaļi, saucot un lūdzot.

Lūkas evaņģēlija 11. nodaļā un 1. pantā Kristus mācekļiem deva paraug lūgšanu, tajā ir teikts, ka mācekļi nāca pie Viņa un ..., **kad Viņš bija beidzis lūgt**, citiem vārdiem sakot, viņi dzirdēja Viņu lūdzam, un viņi nekad pirms tam nebija tādu lūgšanas dzirdējuši, un viņi teica: „Kungs, māci mums tā Dievu lūgt!”

Tātad Jēzum bija laiks, kad lūgt,

Jēzum bija vieta, kur lūgt, un

Jēzus lūdza skaļi, atklājot Savu sirdi Dievam.

Kāpēc lūgt skaļi ir tik nozīmīgi?

Vai jūsu domas nekad nav klejojušas, kad jūs lūdzat? Jūs zemojaties lūgšanā, un, kad jūs sākat lūgšanu un pasakāt „Dārgais Kungs” un domās lūdzat kādas 30 sekundes vai minūti, jūsu prāts sāk domāt par rēķiniem, kas jāmaksā, par vakariņām, ko pavadīsiet ar bērniem, par kādu sporta pasākumu, un visai drīz, kad jau pagājušas pāris minūtes, jūs attopaties, ka jūs taču lūdzat, un mēģināt atkal sakoncentrēties. Vai jūsu domas nekad nav klejojušas, kad jūs lūdzat?

Ja esam godīgi pret sevi, mums nāksies atzīt, ka tas notiek regulāri.

Kad jūs lūdzat klusībā, lūdzu, nepārprotiet mani, tas nav nekas slikts - lūgt domās. Kad es braucu pa ielu un esmu ar citiem cilvēkiem mašīnā, es nelūdzu skaļi. Kad esmu darbā, es nelūdzu skaļi, bet es lūdzu

domās, kad man ir tikšanās, un tur nav nekā slihta. Bet es gribu teikt, ka, ja jūs gribat piedzīvot visaizraujošākos piedzīvojumus ar Dievu, ja gribat piedzīvot garīgu atmodu, tad krītiņiet ceļos, atrodiņiet laiku, lai lūgtu, un vietu, kur lūgt, un atklājiet Dievam savu sirdi skaļos vārdos. Ļauj, lai Dievs dzird tavus vārdus.

Kāpēc? Jo tas liek smadzenēm piepūlēties un koncentrēties, lai formulētu vārdus. Un, kad mēs koncentrējamies, lai formulētu vārdus, mūsu domas vairs neklejo apkārt.

Tad mēs izsakām lūgšanu vārdos un atveram savu sirdi Dievam, kā lielie Bībeles varoņi to darīja.

Jūs varbūt domājat: „Sludinātāj Mark, bet es negribu, lai sātans zina, ko es lūdzu, jo sātans nevar lasīt manas domas.”

Nepavisam nebaidieties par to. Kad jūs lūdzat, tā ir pēdējā vieta pasaulē, kur velns gribēs atrasties. Dievs tevi ieskauj ar Saviem labajiem eņģeļiem.

Vai atceraties Dāniēla lūgšanu Dāniēla 10. nodaļā? Viņš skaļi lūdza, lai Kīrs paraksta dekrētu un atlaiž ebrejus brīvībā, un, kamēr Dāniēls lūdz... Nekas daudz jau nenotika pa 3 nedēļām, kamēr viņš pārdomāja, bet eņģelis Gabriēls nonāca, lai izskaidrotu, kas notika. Eņģelis Gabriēls saka: „Dāniēl, es esmu cīnījies kaujā, šinī lielajā cīņā ar sātanu, un, kad tu turpināji lūgt, Jēzus nonāca un aizdzina elles spēkus.” Mihaēls nonāca, un jūs zināt, ka Bībele lieto vārdu Mihaēls kā vienu no Jēzus apzīmējumiem. Daži teiks, vai tad Mihēls nav apzīmējums Erceņģelim? Protams, Jēzus nav radīts, Jēzus nav eņģelis, Jēzum nav sākuma un Jēzum nav beigu. Bet Mihaēls ir viens no jaukākiem Jēzus apzīmējumiem. Redziet, Jēzus ir gaišā rīta zvaigzne, Jēzus ir Šaronas narcise, Jēzus ir ceļš, patiesība un dzīvība, Jēzus ir stiprais pamats, Viņš ir laikmetu klints, Jēzus ir mūsu gaišā rīta zvaigzne, Jēzus ir labais gans, Jēzus ir vīna koks.

Kāpēc tik daudz un dažādu Jēzus ilustrāciju? Tādēļ, ka Jēzus ir tas, kas mums nepieciešams, Jēzus ir gaisma, kas apspīd mūsu tumsu, Jēzus ir dzīvības maize, kas apmierina mūsu dvēseles izsalkumu, Jēzus ir dzīvības ūdens, kas remdina mūsu garīgās slāpes, Jēzus ir mūsu klints, jo uz Viņu mēs varam paļauties kā uz stipro pamatu.

Bet kas sevišķs ir ar Mihaēlu? Bībele lieto vārdu Mihaēls 5 reizes. Mih-EL, EL, EL nozīmē Elohim – kāds, kas ir kā Dievs. Jēzus ir tas, kas ir kā Dievs.

Bet kas ir ar Erceņģeli? Nē, viņš nav radīts, tas ir tas, kas ir visu eņģeļu vadonis.

Un, kad mēs lūdzam, Jēzus nāk ar visiem eņģeļiem, lai pārspētu elles spēkus. Tādēļ lūdziet skaļi un ziniet, ka Jēzus ir jums blakus. Lūdziet skaļi un ziniet, ka debesu eņģeļi ir jūsu pusē, lai aizdzītu elles spēkus.

Elenai Vaitai pieder šis brīnišķīgais teikums grāmatā „Mūsu augstais aicinājums” 130. lpp., kur viņa saka: „**Mācies lūgt skaļi vietā, kur tikai Dievs tevi var dzirdēt.**”

Vai tu gribi dzīvu lūgšanu dzīvi?

Vai tu gribi, lai Jēzus Kristus tevi velk pie sevis tuvāk kā jebkad?

Vai tu gribi atmodu garīgajā dzīvē, kad tā ir kļuvusi vēsa?

Vai tu jūti, ka tu ej it kā pret dabīgo lietu gājumu, ka tu lasi Bībeli un tev uznāk snaudiens, ka tu lūdz un nekas prātīgs nenotiek, ka tu jūti, ka ej uz baznīcu pienākuma pēc?

Jēzus tevi ielūdz šinī jaunajā gadā no jauna Viņam nodoties. Viņš aicina Tevi katru dienu nošķirt sevišķu laiku no savas dzīves Viņam, lai meklētu Viņu lūgšanā.

Viņš aicina tevi nošķirts īpašu vietu. Vietu, kur zemoies Viņa troņa priekšā. Viņš saka ...**Tāpēc pieiesim bez bailēm pie žēlastības troņa**,... nāc droši... Ebrejiem 4. nodaļā ...**lai saņemtu ... palīdzību istā laikā**.

Ja ir brīži dzīvē, kad ir nepieciešama palīdzība, nošķir laiku lūgšanai. Nošķir vietu lūgšanai, to kluso stūrīti tavā mājā un kluso stūrīti tavā guļamistabā, to kluso vietu tanī meža takā, kur tu vari iziet laukā un zemoies.

Lai Tu varētu teikt: „Kungs, es esmu nošķīris šo laiku, esmu nošķīris šo vietu!” Un tu vari nākt pie Viņa ar atvērtu sirdi, izklāstot savu vajadzību Viņam skaļi. Ja tu darīsi šīs 3 vienkāršās lietas un patiesi ticēsi, ka Viņš ir tur, lai dzirdētu un atbildētu tavas lūgšanas, tu piedzīvoysi garīgu atmodu savā dzīvē.

Vai tu šodien esi gatavs sevi nodot Jēzum, tādējādi atverot savu sirdi garīgai atjaunotnei šīnī jaunajā gadā?

Vai tu gribi teikt: „Jēzu, es gribu jaunu sākumu, sākumu ar Tevi manā garīgajā dzīvē. Kungs, es gribu tevi iepazīt. Es gribu, lai mana sirds Tevi pazīst. Es gribu klausīties tavā balsī, kad tā runā uz mani. Es gribu ciešu saikni ar Tevi.”

Ja tu gribi izdarīt šādu apņemšanos, kāpēc nenoliekt galvu kopā ar mani lūgšanā?

Dārgais Jēzu. Mēs tik ļoti pateicamies, ka Tu ilgojies pēc mums vairāk, nekā mēs ilgojamies pēc Tevis. Un tagad es lūdzu, lai Tu apņem mūs ar Savu mīlestību, lai Tu piepildi mūs ar Savu klātbūtni. Es lūdzu, lai tagad, kad mēs nākam pie Tevis, Tu mūs vilktu pie Sevis un mūsu sirdis šīnī jaunajā gadā būtu vienotas ar Tavu sirdi un prātu ar Tavu prātu. Mēs patiesi nododam sevi Tev un apzināti par prioritāti izvēlamies iepazīt Tevi. Mēs gribam, lai mūsu dzīvē svarīgākās lietas būtu vispirms. Mēs nododam sevi lūgšanā, nošķirot laiku, lai lūgtu, un vietu, kur lūgt, lai meklētu Tevi no visas sirds. Jēzus vārdā - Āmen.